AUGUSTINUS
Italien, Wende 11./12. Jh.
Seite 91r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

queramus quid tres sunt.
quid cōmune illis ē. id qd
pater ē. ut mutuō sibi sint
pater. Sicut amici cum
relatiue ad alterutrū di
cantur. possunt dici tres
amici. quod mutuō sibi s.
Non autē hoc ibi quia tan
tū pater ibi. pater nec du
orū pater. sed unus filii.
Nec tres filii. cū pater ibi
non sit filius. nec spīs sēs
pr. Nec tres spīs sā qa
et spīs sēs significatione
qua etiā dōnū dī dicitur.
nec pater. nec filius. Qd
igitur tres. Si cōm tres p
sone. cōmune ē eis id quod
persona ē. Ergo specule
aut generale nomen eis.
Si consuetudinē loquen
di respiciamus. Sed ubi
ē nature nulla diuersitas.
tta generaliter enuntiantur
aliqua plura. ut etiam
specialiter enuntiari possint
Nate cōm differentia facit.
ut Liuius. et mitius. et olea.
aut equus et bos. et canis.
non dicantur speciali nōe
iste tres Lauri. aut illi tres
boues. sed gēnali. et iste
tres arbores. et illa tria
animalia. Ibi uero ubi nulli
ē ētiē diuersitas. oportet
ut speciale nomen habeat
hec tria. quod tamen non
inuenitur. Nā psona
generale nomen ē. Intantū
ut etiā homo possit hec
dici. Cum tantū inter sit.
inter hominē et dōm. Deīn
ipso generali uocabulo
si ppterea dicamur tres p
sonas. quia cōmune ē eis.
id quod psona ē. Aliogn
nullo modo possunt tria
dici. quē admodū ñ dicuntur
tres filii. quia non cōmune
ē eis. id quod ē filius. Cur ñ
etiam tres deos dicamus. Cer
te cōm quia pater psona. et
filius persona. et spīs sēs p
sona. Ideo tres psone. quia
ergo pater dēs. filius dēs. et
spīs sēs dēs. Cur non tres dii.
aut qm ppter ineffabilē
coniunctionē hec tria si
mul unus dēs. cur non etiā
una psona. ut tria dicam
non possumus dicere tres
personas. quā uis singula
riter quamq; appellemus
psonā. Q. ūcadmodum
non possumus dicere tres
deos. quā uis singulariter